

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/archiwa/pion-archiwalny-ipn/gdansk/przykladowe-dokumenty/36051,Sprawa-karna-przeciwno-Danucie-Siedzikownie-ps-Inka.html>
27.02.2026, 00:16

PROKURATURA WOJSKOWA
Rejonowa
w Sopocie
Data 20.11.2008 194 G.

Nr akt 846

POSTANOWIENIE
o zastosowaniu środka zapobiegawczego.

Prokurator Wojskowy dr. h. c. Bronicki

rozpatrzywszy dochodzenia śledztwa w sprawie Zaleskiej Iny
podejrzanej o przestępstwo z art. 171 § 1 k.p.k. i zważywszy, że z powodu
obawy, iż podejrzaną będzie się ukrywał, nakazać (wziosków do latwych zmas,
stała się o umiarkowanie powód przestępstwa, nie ma w kraju stałego miejsca
zamieszkania

na zasadzie art. 102 i 103 K. W. P. K.

postanowili:

wobec podejrzanego Zaleskiej Iny o. Wasław
zastosować środek zapobiegawczy, a mianowicie: ograniczenie go w
Wizazie Karno-Sledczy w Gdańsku.

Tymczasowe aresztowanie trwać może do dnia 30.11.2008 o 16.00
zastąpić go: (art. 101 K. W. P. K.)

Wypowiedzieć: podejrzanego na wolność, w toku dochodzenia i śledztwa może na-
stąpić jedynie z zgody Prokur. (art. 105 K. W. P. K.)

Odpis niniejszego postanowienia przesłać do W. U. S. P. w Gdańsku.

I doręczyć podejrzanemu z pouczeniem o środkach prawnych
(art. 102 § 4 K. W. P. K.)

PROKURATOR WOJSKOWY
Rejonowy
Sopot

Siedzikowa
(podpis podejrzanego)

Odpis niniejszego postanowienia otrzymać (zostanie pouczony o przysługują-
cym mu prawie zażalenia

Dr. W. W. w Gdańsku Nr 325 - 32 45 900

Protokół konferencji przeprowadzonej
w Gdańsku dnia 30.7.76. przez of. N. B. P.
W. U. S. P. Stanickiego Andrzeja między
podejznaną Siedzikową Danucą a
mianikiem Borkowskim Edmundem.

Borkowski Edmund Siedzikowa Danuca
Pyt: Znamy li kochankę? Pyt: Znamy tego pana?
Odp: Tak, jest, była ona Odp: Tego pana nie
w Gdańsku, a w innym miejscu, gdzie
mieszkała, w której podległa, w
której została
winną.

Pyt: Siedzikowa, w tej
kolejności przelicz? Pyt: Siedzikowa, przelicz?
Odp: Nie wiem, nie
to uwagi, gdyż by-
łem winną.

Protokół konferencji: zgodny
z narządami
Borkowski Edmund.

of. N. B. P. w Gdańsku
Stanicki Andrzej

PROKURATURA WOJSKOWA
Rejonowa
w Sopocie
Data 20.11.2008 194 G.

Nr akt 846

POSTANOWIENIE
o zastosowaniu środka zapobiegawczego.

Prokurator Wojskowy dr. h. c. Bronicki

rozpatrzywszy dochodzenia śledztwa w sprawie Zaleskiej Iny
podejrzanej o przestępstwo z art. 171 § 1 k.p.k. i zważywszy, że z powodu
obawy, iż podejrzaną będzie się ukrywał, nakazać (wziosków do latwych zmas,
stała się o umiarkowanie powód przestępstwa, nie ma w kraju stałego miejsca
zamieszkania

na zasadzie art. 102 i 103 K. W. P. K.

postanowili:

wobec podejrzanego Zaleskiej Iny o. Wasław
zastosować środek zapobiegawczy, a mianowicie: ograniczenie go w
Wizazie Karno-Sledczy w Gdańsku.

Tymczasowe aresztowanie trwać może do dnia 30.11.2008 o 16.00
zastąpić go: (art. 101 K. W. P. K.)

Wypowiedzieć: podejrzanego na wolność, w toku dochodzenia i śledztwa może na-
stąpić jedynie z zgody Prokur. (art. 105 K. W. P. K.)

Odpis niniejszego postanowienia przesłać do W. U. S. P. w Gdańsku.

I doręczyć podejrzanemu z pouczeniem o środkach prawnych
(art. 102 § 4 K. W. P. K.)

PROKURATOR WOJSKOWY
Rejonowy
Sopot

Siedzikowa
(podpis podejrzanego)

Odpis niniejszego postanowienia otrzymać (zostanie pouczony o przysługują-
cym mu prawie zażalenia

Dr. W. W. w Gdańsku Nr 325 - 32 45 900

Protokół konferencji przeprowadzonej
w Gdańsku dnia 30.7.76. przez of. N. B. P.
W. U. S. P. Stanickiego Andrzeja między
podejznaną Siedzikową Danucą a
mianikiem Borkowskim Edmundem.

Borkowski Edmund Siedzikowa Danuca
Pyt: Znamy li kochankę? Pyt: Znamy tego pana?
Odp: Tak, jest, była ona Odp: Tego pana nie
w Gdańsku, a w innym miejscu, gdzie
mieszkała, w której podległa, w
której została
winną.

Pyt: Siedzikowa, w tej
kolejności przelicz? Pyt: Siedzikowa, przelicz?
Odp: Nie wiem, nie
to uwagi, gdyż by-
łem winną.

Protokół konferencji: zgodny
z narządami
Borkowski Edmund.

of. N. B. P. w Gdańsku
Stanicki Andrzej

.....
 Prokurator: *Suszyński*
 Lekarz: *Kutchański*
 D-ca plutonu sztek. *Sewin*
 Obecni: *Dr. Marcin Piusch* *Dr.*

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 1991r.

Wojewódzki w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący: SSV K.Ziolkowski

Sędziowie: SSV Z.Zerański

po SSV K.Koperska

Protokolant:

W sprawie przeciwko Demecie Siedziukówny vel Zalewskiej Inie

"Tinka" skazanej o przestępstwo z art.86§1 w zw. z art.86§1 i 2

art.132 i 3 dekretu z 13.06.1946r. wniosku Mieszawy Korzeń

Przedsiębiorstwa umiasta za nieważny wyrok w sprawie Sr 175/46

Podstawa art.1 ust.1, 2 ust.1, 2, 3 ust.2 ustawy z dn.23.02.1991r.

Umiasta za nieważne przeczec wydanym wobec osób represjonowanych

działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego/Dz.U.

34 p. 149/

Postanawia

Umiasta za nieważny wyrok byłego Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Gdańsku

dnia 3 sierpnia 1946r. w sprawie sym.akt. 175/46 wydany wobec

anuty Siedziukówny vel Iny Zalewskiej ps."Tinka".

Uzasadnienie:

Wyrok byłego Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 3.08.1946r.

w sprawie Sr 175/46 Demety Siedziukówny vel Iny Zalewskiej ps."Tinka"

umasta została za winną tegoż że:

w okresie od czerwca 1945r. do dnia 20.07.1946r. na terenie

Województwa białostockiego, olsztyńskiego, gdańskiego i bytowskiego

została utworzona i kierowana przez nią banda pod dowództwem

"Tinka", która miała na celu usunięcie przeszkody istniejącego

ustroju Państwa Polskiego, przy czym udział jej

wzięła się w uczestniczeniu wraz z bandą w charakterze

artuski w skrajnych terrorystycznych i iwersyjnych, napadach

politycznych, posterunki MO i UB tj. przestępstwa przewidziane

art.86§1 w zw. z art.86§1 i 2 KKRP,

art.2, 2a 2. w tym samym czasie, miejscu i charakterze działając

została z członkami bandy "Łoposzki" dopuszczająca się wielokrotnych

zawziętych na funkcjonariuszy UB i MO na posterunki MO,
SOK, żołnierzy Armii Radzieckiej, członków organizacji
politycznej z powodu pełnienia przez nich obowiązków
służbowych, przynależności do organizacji i sił zbrojnych,
przy czym dopuszczając się tych zamachów w okolicznościach szczerze
niebezpiecznych wspólnie z dobrze uzbrojoną i zorganizowaną
bandą, tj. przestępstwa przewidziane w art.132 i 3 dekretu
z dnia 13.06.1946r./Dz.U.RP. nr 30 p.192/.

oraz, że 3. od początku maja 1946r. do dnia 13 lipca 1946r.
na terenie woj.gdańskiego, jako członek opisanej wyżej bandy
bez zezwolenia posiadała broń palną-pistolet syst."Nausen"
kal.6,35- tj.przestępstwo z art.431 dekretu z dnia 13.06.1946r.
/Dz.U.RP. nr.30 p.192/.

Ze czynu opisanego w pkt 1, na mocy art.86§1 KRP Demety Siedziukówny
skazana została na karę śmierci, za czyn opisany w pkt 2 skazana
została na mocy art. 1 § 3 dekretu z dnia 13.06.1946 r. na karę
śmierci. Co do obu w/w czynów orzeczono wobec niej utratę praw
publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepię
ciężkość mienia za czyn opisany w pkt 3 D.Siedziukówna skazana zos
na mocy art. 4 § 1 dekretu z dnia 13.06.1946 r. na karę 15 lat
więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowy
na 5 lat i przepięk ciężkość mienia.

Tymże wyrokiem orzeczono wobec D.Siedziukówny karę łączną-karę
śmierci, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych
na zawsze oraz przepięk ciężkość mienia.

Jednocześnie umorzono wobec niej postępowanie karne czynu polegającego
na tym, że w czasie potyczki z milicją i bezpieczeństwem dnia
10.06.1946 r. w wsi Tulice pow. Szum okarżona D.Siedziukówna

wydała rozkaz swoim współtowarzyszom bandy, rozstrzelanie dwóch
pracowników UB Nekrywiliłana Komtorskigo i Kwinierza Baczyskiego.
Tym samym publicznie nawoływała do popełnienia zbrodni, które
zostały wykonane tj. czynu z art. 2 dekretu z dnia 13.06.1946 r.

uznając, że ten czyn pochlonyty został przez czyn opisany wyżej
w pkt 2

Decyzją z dnia 19.08.1946 r. Prezydent Krajowej Rady Narodowej
nie skorzystał wobec D.Siedziukówny z prawa łaski.

W dniu 28.08.1946 r. w Gdańsku wykonany został wobec Demety
Siedziukówny wyrok śmierci przez rozstrzelanie.

Czynu przypisanego Demecie Siedziukówny związane były z działalnością

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 1991r.

Wojewódzki w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący: SSV K.Ziolkowski

Sędziowie: SSV Z.Zerański

po SSV K.Koperska

Protokolant:

W sprawie przeciwko Demecie Siedziukówny vel Zalewskiej Inie

"Tinka" skazanej o przestępstwo z art.86§1 w zw. z art.86§1 i 2

art.132 i 3 dekretu z 13.06.1946r. wniosku Mieszawy Korzeń

Przedsiębiorstwa umiasta za nieważny wyrok w sprawie Sr 175/46

Podstawa art.1 ust.1, 2 ust.1, 2, 3 ust.2 ustawy z dn.23.02.1991r.

Umiasta za nieważne przeczec wydanym wobec osób represjonowanych

działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego/Dz.U.

34 p. 149/

Postanawia

Umiasta za nieważny wyrok byłego Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Gdańsku

dnia 3 sierpnia 1946r. w sprawie sym.akt. 175/46 wydany wobec

anuty Siedziukówny vel Iny Zalewskiej ps."Tinka".

Uzasadnienie:

Wyrok byłego Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 3.08.1946r.

w sprawie Sr 175/46 Demety Siedziukówny vel Iny Zalewskiej ps."Tinka"

umasta została za winną tegoż że:

w okresie od czerwca 1945r. do dnia 20.07.1946r. na terenie

Województwa białostockiego, olsztyńskiego, gdańskiego i bytowskiego

została utworzona i kierowana przez nią banda pod dowództwem

"Tinka", która miała na celu usunięcie przeszkody istniejącego

ustroju Państwa Polskiego, przy czym udział jej

wzięła się w uczestniczeniu wraz z bandą w charakterze

artuski w skrajnych terrorystycznych i iwersyjnych, napadach

politycznych, posterunki MO i UB tj. przestępstwa przewidziane

art.86§1 w zw. z art.86§1 i 2 KKRP,

art.2, 2a 2. w tym samym czasie, miejscu i charakterze działając

została z członkami bandy "Łoposzki" dopuszczająca się wielokrotnych

zawziętych na funkcjonariuszy UB i MO na posterunki MO,
SOK, żołnierzy Armii Radzieckiej, członków organizacji
politycznej z powodu pełnienia przez nich obowiązków
służbowych, przynależności do organizacji i sił zbrojnych,
przy czym dopuszczając się tych zamachów w okolicznościach szczerze
niebezpiecznych wspólnie z dobrze uzbrojoną i zorganizowaną
bandą, tj. przestępstwa przewidziane w art.132 i 3 dekretu
z dnia 13.06.1946r./Dz.U.RP. nr 30 p.192/.

oraz, że 3. od początku maja 1946r. do dnia 13 lipca 1946r.
na terenie woj.gdańskiego, jako członek opisanej wyżej bandy
bez zezwolenia posiadała broń palną-pistolet syst."Nausen"
kal.6,35- tj.przestępstwo z art.431 dekretu z dnia 13.06.1946r.
/Dz.U.RP. nr.30 p.192/.

Ze czynu opisanego w pkt 1, na mocy art.86§1 KRP Demety Siedziukówny
skazana została na karę śmierci, za czyn opisany w pkt 2 skazana
została na mocy art. 1 § 3 dekretu z dnia 13.06.1946 r. na karę
śmierci. Co do obu w/w czynów orzeczono wobec niej utratę praw
publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepię
ciężkość mienia za czyn opisany w pkt 3 D.Siedziukówna skazana zos
na mocy art. 4 § 1 dekretu z dnia 13.06.1946 r. na karę 15 lat
więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowy
na 5 lat i przepięk ciężkość mienia.

Tymże wyrokiem orzeczono wobec D.Siedziukówny karę łączną-karę
śmierci, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych
na zawsze oraz przepięk ciężkość mienia.

Jednocześnie umorzono wobec niej postępowanie karne czynu polegającego
na tym, że w czasie potyczki z milicją i bezpieczeństwem dnia
10.06.1946 r. w wsi Tulice pow. Szum okarżona D.Siedziukówna

wydała rozkaz swoim współtowarzyszom bandy, rozstrzelanie dwóch
pracowników UB Nekrywiliłana Komtorskigo i Kwinierza Baczyskiego.
Tym samym publicznie nawoływała do popełnienia zbrodni, które
zostały wykonane tj. czynu z art. 2 dekretu z dnia 13.06.1946 r.

uznając, że ten czyn pochlonyty został przez czyn opisany wyżej
w pkt 2

Decyzją z dnia 19.08.1946 r. Prezydent Krajowej Rady Narodowej
nie skorzystał wobec D.Siedziukówny z prawa łaski.

W dniu 28.08.1946 r. w Gdańsku wykonany został wobec Demety
Siedziukówny wyrok śmierci przez rozstrzelanie.

Czynu przypisanego Demecie Siedziukówny związane były z działalnością

na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego o orzeczenie wydane
zostało z powodu tejże działalności.

Podnie więc z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r.

umasta za nieważne orzeczenie wydanym wobec osób represjonowanych

działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego,

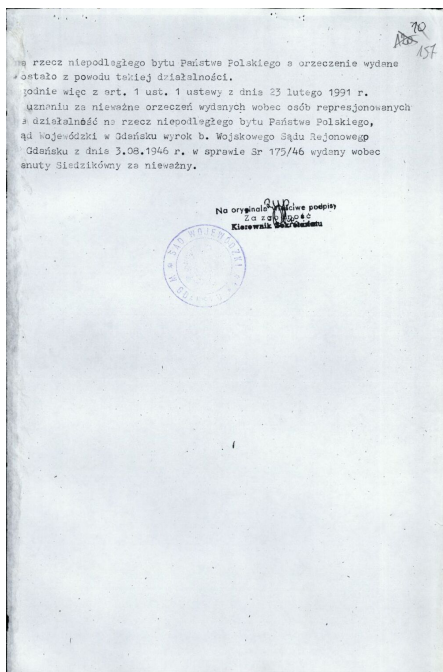
gd wojewódzki w Gdańsku w sprawie sym.akt. 175/46 wydany wobec

Gdańsku z dnia 3.08.1946 r. w sprawie Sr 175/46 wydany wobec

anuty Siedziukówny za nieważny.

Na oryginalnym kopie
za cel
Klasa
Klasa

Sprawa karna przeciwko Danucie Siedzikównie ps. Inka

08.08.2016

Opublikowane wyżej materiały pochodzą z akt sprawy karnej prowadzonej przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Gdańsku przeciwko Danucie Siedzikównie pseudonim „Inka”. Zawierają: postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego, protokół konfrontacji ze świadkiem, postanowienie o pociągnięciu do odpowiedzialności karnej, zapiski znalezione przy Danucie Siedzikównie, wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Gdańsku, prośbę o łaskę napisaną przez adwokata Danuty Siedzikówny, protokół wykonania wyroku śmierci, postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku o unieważnieniu wyroku (IPN Gd 323/1).

Danuta Helena Siedzikówna urodziła się 3 września 1928 r. w Guszczewinie (pow. Hajnówka), po wybuchu II wojny światowej jej ojciec został w 1940 r. wywieziony do łagru (zmarł w 1943 r. w Teheranie), a matka zamordowana przez gestapo pod Białymstokiem w 1943 r. Na przełomie 1943 i 1944 r. razem z siostrą Wiesławą wstąpiła do Armii Krajowej, gdzie przeszła szkolenie medyczne. W czerwcu 1945 r. została aresztowana przez NKWD za współpracę z antykomunistycznym podziemiem. Uwolniona z konwoju przez patrol wileńskiej AK, podjęła służbę jako sanitariuszka. Przybrała wówczas pseudonim „Inka”. Na przełomie 1945 i 1946 r. z dokumentami na nazwisko Danuta Obuchowicz, rozpoczęła pracę w nadleśnictwie Miłomłyn (pow. Ostróda), gdzie wiosną 1946 r. nawiązała kontakt ze szwadronem 5 Brygady Wileńskiej AK dowodzonym przez ppor. Zdzisława Badochę pseudonim „Żelazny”. Po jego śmierci 28 czerwca 1946 r., nowy dowódca szwadronu ppor. Olgierd Christa pseudonim „Leszek” wysłał Danutę Siedzikównę (używającej nazwiska Ina Zalewska) do Gdańska po zaopatrzenie medyczne. Tam nad ranem 20 lipca 1946 r. w mieszkaniu niedaleko gmachu Politechniki Gdańskiej została aresztowana. Umieszczono ją w więzieniu gdańskim na ul. Kurkowej. Mimo ciężkiego śledztwa nie podała żadnych informacji na temat 5 Brygady AK. 31 lipca 1946 r. został sporządzony akt oskarżenia. Danuta Siedzikówna została oskarżona o przynależność do nielegalnej organizacji, udział w napadach na funkcjonariuszy MO i UB oraz podżeganie do ich zabójstwa. 3 sierpnia 1946 r. Wojskowy Sąd Rejonowy w Gdańsku wydał wyrok śmierci. Był on sprzeczny z obowiązującym prawem, gdyż „Inka” nie skończyła jeszcze 18 lat. Danuta Siedzikówna odmówiła napisania

prośby o łaskę; zrobił to za nią jej adwokat. 19 sierpnia Bolesław Bierut odmówił zastosowania prawa łaski. 28 sierpnia 1946 r. wyrok został wykonany. Danuta Siedzikówna została rozstrzelana w gdańskim więzieniu razem z innym żołnierzem 5 Wileńskiej Brygady AK Feliksem Selmanowiczen pseudonim „Zagończyk”. Ich ciała pochowano w nieznanym miejscu.

10 czerwca 1991 r. Sąd Wojewódzki w Gdańsku wydał postanowienie o uznaniu wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego za nieważny.

We wrześniu 2014 r. ciało Danuty Siedzikówny zostało odnalezione w nieoznaczonym grobie na Cmentarzu Garnizonowym w Gdańsku.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Gdańsk

II wojna światowa, komunizm, Zbrodnie komunistyczne, Żołnierze Wyklęci

Dokumenty